

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: J. P., zastoupený JUDr. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Štítného 1344, Kladno, proti žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2006, čj. 99466/2006/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2006, čj. 2 Ca 11/2006 - 14,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2006, čj. 2 Ca 11/2006 - 14, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 8. 8. 2006 se žalobce domáhal, aby Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 17. 7. 2006, čj. 99466/2006/KUSK. Zároveň v žalobě požádal o osvobození od soudních poplatků.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 20. 9. 2006, čj. 2 Ca 11/2006 - 14, zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného. V odůvodnění konstatoval majetkové poměry žalobce a uvedl, že nejsou splněny předpoklady pro jeho osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., neboť žalobce je majitelem 1/2 rodinného domku a má pravidelný měsíční důchod ve výši 9425 Kč překračující dvojnásobek životního minima.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které uvedl, že zamítnutí žádosti je naprosto nedůvodné, neboť Městský soud

již několikrát zjistil, že jsou důvody k osvobození dány a již několikrát jeho žádosti vyhověl. Namítal dále, že řízení je od soudních poplatků osvobozeno podle § 11 odst. 1 písm. g) a odst. 3 písm. d), f) a g) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Žádá tedy, aby usnesení bylo pro nezákonnost zrušeno.

Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost byla podána včas, je přípustná a důvodná.

Námítce stěžovatele, že je od soudních poplatků osvobozen podle § 11 odst. 1 písm. g) a odst. 3 písm. d), f) a g) zákona o soudních poplatcích, Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. V posuzované věci podal stěžovatel žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nejedná se tedy o řízení ve věcech náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem, a ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) zákona o soudních poplatcích, ani navazující ustanovení § 11 odst. 3 téhož zákona se proto na posuzovaný případ nevztahují.

Stěžovatel dále zejména namítal, že zamítnutí jeho žádosti je nedůvodné, neboť mu Městský soud v Praze osvobození od soudních poplatků přiznává. Nejvyšší správní soud proto posuzoval, zda bylo v tomto případě namíste se od uvedené praxe odchýlit. Stěžovatel neodkázal na žádná konkrétní rozhodnutí, kterými byl osvobozen od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud zjistil, že ve věci vedené u zdejšího soudu pod čj. 4 Ans 5/2006 - 69 bylo rozhodováno o shodných kasačních námitkách stěžovatele.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

V citovaném ustanovení jsou upraveny dvě podmínky, které musí být splněny současně, aby mohl soud účastníka řízení na jeho žádost osvobodit od soudních poplatků. První podmínkou je nedostatečnost prostředků účastníka, kterou tento musí doložit, druhou podmínkou je hledisko úspěšnosti návrhu, který nesmí být zjevně neúspěšný.

Z tvrzení stěžovatele a prohlášení o majetkových poměrech ze dne 11. 9. 2006, jednoznačně vyplývá, že se majetkové a výdělkové poměry stěžovatele - starobního důchodce - v době od vydání usnesení předchozích, kterými byl osvobozen od soudního poplatku, do vydání napadeného usnesení nezměnily.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *ustanoví-li soud účastníku řízení advokáta (§ 35 odst. 8 s. ř. s.) a v jiném skutkově obdobném řízení a identické procesní situaci těmuž účastníku advokáta neustanoví, aniž by řádně a přesvědčivě odůvodnil odlišnost tohoto rozhodnutí, Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti rozhodnutí o neustanovení zástupce zruší* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2006, čj. 8 As 60/2006 - 90, www.nssoud.cz). Analogicky platí totéž v případě osvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud

proto uzavírá, že napadené usnesení bylo vydáno v rozporu s principem legitimního očekávání, neboť Městský soud v Praze ve skutkově obdobném řízení a identické procesní situaci stěžovateli osvobození od soudních poplatků přiznal. Napadené usnesení vychází z toho, že v případě stěžovatele nejsou splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, aniž by byla jakkoli odůvodněna odlišnost od předchozích rozhodnutí Městského soudu v Praze, kterými byl stěžovatel od soudních poplatků osvobozen.

Vzhledem k nezměněným majetkovým poměrům stěžovatele mohla být odlišnost od případů ostatních shledána pouze v nesplnění druhé z podmínek pro osvobození od soudních poplatků. Takový závěr však z napadeného usnesení nevyplývá, ani by nemohl být považován za správný, neboť podanou žalobu nelze bez dalšího označit za zjevně neúspěšný návrh.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze nezákonným [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], napadené usnesení proto zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu